

Tâm hồn Bự

An Hoang Trung Tuong 2009-08-08 22:07

Page: 1

Hãy khảo sát một nghịch lý Lừa.

Độc bầu chiến thắng thợ bóng Nghệ Công Vinh sắp sang Bồ chơi thử mấy tháng, rồi coi mấy thằng bình luận phán nó chẳng vẹo đéo gì, lại như Huỳnh Đức Hữu Thắng Vun Vun thôi, hoang mang phết.

Ừa nhể thế thật. Chưa cái chuông Lừa nàu mang xứ lạ mà gõ phát kêu boong luôn. Mọi lĩnh vực luôn.

Nguyên nhân? Đơn giản, là Đéo Tự Tin.

Đéo Tự Tin. Lừa lúc đéo nàu cũng mặc định mình đéo thể làm tốt hơn Khoai Tây.

Nghịch lý chỗ này đây.

Lừa lúc đéo nàu chả lải nhải, Niềm Tự Hào ABC, Niềm Kiêu Hãnh XYZ.. Sức tự tôn dồi dào bất hủ bốn ngàn năm.

Thế mà đéo tự tin à?

Đéo tự tin. Thế mới chó. Có thằng nàu chém gió cự phách rồi thành Ông Gộc đâu. Càng tự huyễn về mình, trong lúc mình đích thị cục dăm, thì sự thiếu tự tin càng sâu sắc.

Vườn đề phải biết cười vãi sự thua kém của mình, rồi tấm ngấm bẹp nhè sự thua kém ý, bằng một niềm tin cứng tếu: bố mày bựp chết mẹ chúng mày giờ lũ phò.

Đó là tâm hồn Bự vậy.

(@2009, Aug 8th)

COMMENTS

An Hoang Trung Tuong (2009-08-10 13:48) #46

Trung Tướng bị giờ chơi một con Phốc lai Chi Hoa Hoa bé bằng nửa con mèo.

Trung Tướng đi làm hay mang nó theo, thả ngay trên bàn làm việc. Cả ngày nó kê đầu vô bàn phím ngủ lả lác. Đến trưa thì dậy ngáp phát đòi ăn. Bóc cho cái xúc xích là đủ một bữa.

Trung Tướng đang dạy nó type chữ Bựa trên laptop. Nó type được chữ B rùi.

Ây dà, nếu Lừa cũng tự tin như con Phốc của Trung Tướng nhỉ? Thật là một mong ước chính đáng.